

Margina l'Església la dona?

Déu no és home o dona, és Déu. Però l'Església sosté que tant les "perfeccions" de l'home com les de la dona "refleixen una mica de la infinita perfecció de Déu".

19/09/2005

Segons Dan Brown: “Constantí i els seus successors masculins van convertir amb èxit el món des del paganisme matriarcal fins a la Cristiandat patriarcal, mitjançant una campanya de propaganda que

demonitzà el sagrat femení,
eliminant la deessa de la religió
moderna”.

‘El Codi Da Vinci’ dóna a entendre
que la dona ha estat sempre relegada
en l'Església. La realitat és diferent.
Una mostra d'això és l'evident
quantitat de dones que participen
diàriament de la vida de l'Església. Si
se sentissin marginades i no la
sentissin pròpia, l'haurien
abandonada. A l'Església, com a la
societat, hi ha diversitat de papers i
tasques que Déu reparteix tenint en
compte les facultats de cada persona.

L'Església Catòlica afirma que Déu
queda fora dels gèneres masculí o
femení, perquè no és un ésser humà,
sinó diví. Si en moltes ocasions se
l'ha representat com un home, es deu
a les limitacions de l'art.

Així ho afirma el Catecisme de
l'Església Catòlica, que exposa la fe
catòlica: “Déu no és, de cap manera,

a imatge de l'home. No és ni home ni dona. Déu és esperit pur, on no hi ha lloc per a la diferència de sexes. Però les "perfeccions" de l'home i de la dona reflecteixen una mica de la infinita perfecció de Déu: les d'una mare i les d'un pare i espòs" (CEC, 370).

La dona en l'Església no és ni superior ni inferior: és igual a l'home. Com ell, és una criatura de Déu que ha rebut uns dons particulars, complementaris als de l'home, que ha de desenvolupar.

Per això, el seu paper a l'Església és insubstituïble. Així ho afirma el Catecisme: "L'home i la dona són creats, és a dir, són volguts per Déu: d'una banda, en una perfecta igualtat en tant que persones humanes, i d'una altra, en el seu ésser respectiu d'home i de dona. "Ser home", "ser dona" és una realitat bona i estimada per Déu: l'home i la dona tenen una

dignitat que mai es perd, que ve immediatament de Déu, el seu creador. L'home i la dona són, amb la mateixa dignitat, "imatge de Déu". En el seu "ésser-home" i el seu "ésser-dona" reflecteixen la saviesa i la bondat del Creador”.

Més sobre dona i religió Més sobre Maria Magdalena

2005

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/margina-
lesglesia-la-dona/](https://opusdei.org/ca-ad/article/marginal-esglesia-la-dona/) (12/03/2026)